

Rootslanna Marianne Mörcki tööstiil on ülevoolavalt emotsionaalne.

Egert Kamenik

«Aida» lavastaja nakatab oma energiaga ka ooperi

«Aida» lavastaja nakatab oma energiaga ka ooperi

IMMO MIHKELSON
immo.mihkelson@postimees.ee

Ettevalmistustöö ooperi «Aida» ettekandeks kulgeb Estonia teatris tõusvas joones. Lavastaja Marianne Mörck teeb hetkel osalistega proove väikestes saalides, peaaegu et individuaalselt, igat detaili, liigutust ja tundenüansi lihvides. Pühapäevast jätkuvad proovid juba Rocca al Mare tennisehallis, kus «Aida» 8. oktoobril esietendub.

See on loomulik telgitagune protsess, mida saalisistuja silmad ei peagi nägema. Nii nagu ei näe nad ka elavhõbedana püsitu rootslanna intensiivset ja ülevoolavalt emotsionaalset tööstiili, mis tõenäoselt süstib ka osalistesse mingi anuse elevust.

Suhtleb tänasega

«Mulle ei meeldi niisugused lavastused, kus lauljad lihtsalt seisavad ja laulavad,» räägib Mörck ühe proovi vaheajal Estonia maja pööningukorruusel. Ta ise on laulja, enda sõnul lõpetas lavakarjääri paar aastat tagasi, et keskenduda seni paralleeltegevuseks olnud lavastamistööle muusikateatris.

«Erinevalt draamataustaga lavastajatest tean ma väga hästi ja peaaegu oma nahaga, mis tunne on tenoril, kui ta on laval ja parajasti laulab või ei laula. Etenduse liikumine peab tulenema muusikast, sellest välja kasvama,» selgitab lavastaja.

Nagu Mörck ütleb, ei taha

Marianne Mörck

- Mörck on õppinud Göteborgi lavakunstikoolis. 1976. aastal asus tööle Malmö ooperi- ja muusikateatris, esinedes nii ooperites, operettides kui muusikalides.
- Ooperitest on Marianne Mörck lavastanud Malmö ooperi- ja muusikateatris «Lucia di Lammermoori», «Turandoti», «Aida», «Jevgeni Oegini» ja «Don Giovanni»; Drottningholmi teatris «Alceste» ning Göteborgi ooperiteatris «Talupoja au» ja «Pajatsid».

ta sekkuda Verdi algseesse ideesse, mille kohaselt «Aidas» on esmane draamategevustik ja muusika lisandub sellele.

Tundub, et Mörck on valmis kannatlikule kuulajale kunni pisimate detailideni ümber jutustama «Aida» kogu sisu, et lõpuks rõhutada olulisimat – see on jutustus sõjast ja elust, vägivallast ja inimlikkusest, surmast ja armastusest. «Samuti lootusest,» lisab Mörck, kes näeb teoses selgeid paralleele tänase ebakindla maailma ja praeguste inimestega.

Ta kiidab osatäitjaid, kes vapralt ja innuga pingutavad proovides ka siis, kui aeg kipub vahel venima üle südaöö. «Kõik inimesed on siin abivalmis ja sõbralikud, töö laabub hästi,» kõlab kommentaar.

Küsin, milline on ju-

ba viiekümnendatesse jõudnud Mörcki unistuste ooper, mida ta sooviks lavastada. Suur on üllatus, kui ta ütleb, et on selle juba ära teinud, kuigi tahaks vähemalt korra veel lavastada. Jutt käib Donizetti traagilisest «Lucia di Lammermoorist», mille ta tõi lavale NorrlandOperas.

Suured lavastused Marianne Mörckile istuvad. Vaimustusega räägib ta tegelashulkadest laval, hiigeldekoratsioonidest ja palju ruumi võtvatest liikumistest. See harmoneerub muusika suurejoonelisusega.

Tulekul «Mamma Mia!»

Vahetult enne Tallinna tulekut valmis tal Malmö ooperi- ja muusikateatris Puccini mastaapne «Turandot», mida lavastaja sõnul võib pidada üheks suuremaks Rootsis tehtud ooperilavastuseks.

Eestisse sattus ta lavastama tänu Estonia teatri kontaktidele Malmö ooperiteatriga. Peadirektor Paul Himma nägi Mörcki sealset «Aida»-lavastust, vaimustus, ja kutsus ta siia. Siinne lavastus on rootslannale juba kolmas kord see lavale tuua.

Tallinnast lahkudes keskendub Mörck tööle Stockholmis ja kolib selle nimel ajutiselt ära isegi oma praegusest kodust Malmöst. Nimelt aitab ta kaaslavastajana tuua lavale Benny Anderssoni ja Björn Ulvaeuse ABBA-muusikali «Mamma Mia!», mis jõuab esietenduseni järgmise aasta veebruaris.